

Tlač a informácie

Všeobecný súd Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 55/13
v Luxemburgu 25. apríla 2013

Rozsudok vo veci T-526/10
Inuit Tapiriit Kanatami a i./Komisia

Všeobecný súd potvrdil platnosť nariadenia o pravidlách uvádzania výrobkov z tuleňov na trh

Normotvorca tieto pravidlá harmonizoval s cieľom predísť narušeniu trhu Únie

Právo Únie¹ chráni základné ekonomické a sociálne záujmy komunit Inuitov, ktorí vykonávajú lov tuleňov ako integrálnu súčasť svojej kultúry a identity. Preto povoľuje uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh len v prípade, že tieto výrobky pochádzajú z tradičného lovu vykonávaného týmito komunitami na účely obživy.

V tomto ohľade zakazuje uvádzať na trh Únie výrobky z tuleňov a v dôsledku toho aj dovoz týchto výrobkov, ktoré by sa mali uviesť na tento trh, ale povoľuje vstup, uskladnenie, úpravu alebo výrobu výrobkov z tuleňov v Únii, ak sú určené na vývoz a nie sú nikdy prepustené do voľného obehu na trhu Únie. Dovoz týchto výrobkov je povolený takisto v prípade, ak má príležitostný charakter, pozostáva výlučne z tovaru na osobné použitie (nie na komerčné účely) a keď je výsledkom lovu upraveného vnútroštátnou právnou úpravou a vykonávaného výhradne na účely udržateľného riadenia morských zdrojov.

Pri príprave základného nariadenia a vykonávacích opatrení sa konali konzultácie s komunitami Inuitov, aby sa zohľadnila ich osobitná situácia, tak ako je opísaná v Deklarácii Organizácie Spojených národov o právach pôvodného obyvateľstva.

Inuit Tapiriit Kanatami, združenie, ktoré zastupuje záujmy kanadských Inuitov, ako aj niektorí ďalší účastníci konania (výrobcovia a obchodníci s výrobkami z tuleňov z rôznych štátov²) napadli na Všeobecnom súde nariadenie³, ktoré vykonáva základné nariadenie. Odvolávajú sa na protiprávnosť základného nariadenia, v dôsledku ktorej by bolo vykonávacie nariadenie zbavené akéhokoľvek právneho základu. Konkrétne tvrdia, že hlavným cieľom základného nariadenia je ochrana životných podmienok zvierat, ale sledovanie takéhoto cieľa nepatrí do výlučnej právomoci Únie.

Všeobecný súd v dnešnom rozsudku v prvom rade pripomína, že cieľom základného nariadenia je **zlepšiť podmienky na vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu tým, že sa stanovia harmonizované pravidlá uvádzania výrobkov z tuleňov na trh**. Toto nariadenie teda normotvorca Únie prijal na správnom právnom základe⁴ a riadnym legislatívnym postupom. Normotvorca totiž môže tento postup použiť najmä v prípade existujúcich rozdielov medzi

¹ Ide o nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 286, s. 36). Bolo predmetom prvej žaloby (T-18/10), ktorú Všeobecný súd zamietol ako neprípustnú [uznesením zo 6. septembra 2011](#), Inuit Tapiriit Kanatami a i./Parlament a Rada. Proti uzneseniu bolo podané odvolanie a vo veci sa koná (C-583/11 P).

² Pozri podrobnosti týkajúce sa žalobcov [v úplnom znení](#) rozsudku.

³ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 737/2010 z 10. augusta 2010, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 o obchodovaní s výrobkami z tuleňov (Ú. v. EÚ L 216, s. 1).

⁴ Na základe článku 95 ES (teraz článok 114 ZFEÚ).

vnútroštátnymi právnymi úpravami, ktoré by mohli byť prekážkou pri uplatňovaní základných slobôd, a teda by mohli mať priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu.

Všeobecný súd ďalej zdôrazňuje, že viaceré členské štáty s cieľom odpovedať na obavy a tlak občanov, ktorí sú citliví na životné podmienky zvierat, prijali alebo vtedy prijímali legislatívne opatrenia, ktoré obmedzujú alebo zakazujú činnosti spojené s výrobou výrobkov z tuleňov. V dôsledku toho by koexistencia rôznych odlišných obchodných podmienok v rámci Únie viedla k fragmentácii vnútorného trhu.

Normotvorca Únie sa teda domnieval, že keby sa nekonalo na úrovni Únie, vznikli by prekážky obchodu. Preto zasiahol, aby harmonizoval pravidlá a predišiel tak narušeniu vnútorného trhu s výrobkami z tuleňov. Zohľadnil životné podmienky zvierat a prijal opatrenia na zníženie dopytu, ktorý podnecuje uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh a tým aj obchodný lov tuleňov. Okrem toho normotvorca zabezpečil spotrebiteľov v tom zmysle, že výrobky z tuleňov sa už na trh v Únii nebudú uvádzať (okrem tých, ktoré pochádzajú z lovu Inuitov pre vlastnú obživu), a takisto zrušil prekážky voľného pohybu alternatívnych výrobkov (nie z tuleňov), ktoré je nemožné odlíšiť od podobných pôvodných výrobkov (z tuleňov).

Všeobecný súd okrem toho zdôrazňuje, že normotvorca dbal na to, aby základné ekonomické a sociálne záujmy komunit Inuitov, ktoré vykonávajú lov tuleňov na účely obživy, neboli postihnuté. S týmto cieľom nariadenia stanovujú výnimku zo zákazu uvádzania výrobkov z tuleňov na trh, ak tieto výrobky pochádzajú z lovu vykonávaného komunitami Inuitov a inými komunitami pôvodného obyvateľstva na účely obživy.

Všeobecný súd potvrdzuje, že **cieľ základného nariadenia, ktorým je zlepšiť podmienky fungovania vnútorného trhu, pričom sa zohľadní ochrana životných podmienok zvierat, nemožno dosiahnuť prostredníctvom opatrenia prijatého samotnými členskými štátmi, ale vyžaduje si opatrenie na úrovni Únie.**

Všeobecný súd totiž zdôrazňuje, že v čase prijatia základného nariadenia mali vtedy existujúce rozdiely medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami obchodu s výrobkami z tuleňov tendenciu ešte sa prehľbovať.

Napokon Všeobecný súd ako odpoveď žalobcom, ktorí sa odvolávali na zásah do ich vlastníckeho práva k chyteným tuleňom, uviedol, že základné nariadenie nezakazuje uvádzanie výrobkov z tuleňov na trh, ak pochádzajú z tradičných foriem vykonávaného lovu.

Okrem toho žalobcovia, ktorí majú veľmi rôznorodý pôvod a väčšina z nich ani nepochádza z komunit Inuitov, nepreukázali dosah zákazu na rôzne kategórie ich vlastníckych práv, ktoré uvádzali. Všeobecný súd v súlade s judikatúrou Súdneho dvora dospel k záveru, že záruky vyplývajúce z vlastníckeho práva nemožno rozšíriť na ochranu jednoduchých záujmov obchodnej povahy, ktorých neistota je vlastná samotnej podstate hospodárskej činnosti.

Z týchto dôvodov Všeobecný súd žalobu zamietol.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor do dvoch mesiacov od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Fotografie z vyhlášení rozsudku sú k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106